

aldaar wenschen tot te zetten, zoodat zij zich overcomen tot haar kerkelijk karakter in hoofdzaak beperkt tot gymnasiale opleiding van toekomstige dienaren des Woords in de Gereformeerde Kerken, en niet bedoelt op één lijn te staan met de Gereformeerde Gymnasia van Zetten en Amsterdam. Trouwens is ook door het *syffage* leerplan van voorbereiding te Kampen niet geheel dezelfde als aan de Gereformeerde gymnasia met hunnen *zeeslag* cursus, die verband houdt met de eischen voor de toelating tot de akademische lessen geseld.

Wordt het besluit der Synode geheel uitgevoerd overeenkomstig de hieraan gemaakte bedoeling, wellicht dat dan de Gereformeerde Gymnasia die meer beperkte concurrentie kunnen dragen.

Toch moet het besluit der Synode te meer doen gevoelen dat voorhands niet aan het oprichten van een Gereformerd Gymnasium elders valt te denken. Zeker zoude het hoogst verblijvend wezen, indien op iedere plaats van eenigen omvang een Gereformerd Gymnasium kon bestaan. Maar zover zij wij waarlijk niet. Nog hebben de Gereformeerden over het gansche land samen te werken, en hun gevoel van solidariteit te toonen in het gemeenschappelijk dragen en steunen van wat tot duaver geschieden werd. Wordt dit verstaan en betracht, dan zijn wij voor de toekomst van het Zetensch Gymnasium niet zonder hoop.

Over de voorstellen om het gymnasium te verplaatsen, laat het verslag zich in deze voege uit.

Gelijk wij zooveel aantipten werd in de pers uitgesproken dat het Gymnasium, zoodat het in leven kunnen blijven, verplaatst moest worden; zelfs werd daarbij te kennen gegeven dat, indien het Curatorium onverzettelijk bleef, elders een nieuwe inrichting gevestigd moest worden.

Natuurlijk kan de Algemeene Vergadering, die alleen hierover heeft te beslissen, tot verkeer uit Zetten hesuiter. Tot dusver werd echter geen voorstel in dien geest gedaan, en ook vond het Curatorium geen aanleiding daartoe, hoewel het wel de zaak ter sprake heeft gebracht.

Dat het Curatorium zoodanig voorstel niet deed, wordt echter niet aan minder verdedigbare vasthoudendheid toegeschreven. Het Curatorium hoopt althans zich steeds bereid te toonen de leiding te volgen, die in de zich wijzigende omstandigheden is gelegen. Echter schijnt welens te worden vergeten, dat wat *verplaatsing* wordt genoemd, niet anders zou wezen dan het likvideren van de bestaande instelling, en het vestigen van een geheel nieuwe, gepaard met belangrijk geldelijk verlies.

Immers staat te vrezen, dat verkoop van het onroerend goed, dat aan de Vereeniging behoort, met groote schade zou geschieden, wijl anders weinig behoefte aan de groote gebouwen zouden hebben. Buiten het Gymnasium heeft toch de Vereeniging nog het gebouw, waarin het vroegere Instituut gevestigd was, met particuliere woning, en vier leeraarswoningen biologiewijze, twee aan twee, gebouwd. Men zou dus vermoedelijk een niet onaanzienlijk kapitaal in de kiel der betwiste achterlaten, en waarbij niet de bestellingen als het ware slechts hebben in te laden om ze elders uit te pakken. Voor zoodanige verhuizing nu zouden dan ook wel zeer ernstige gronden moeten bestaan.

Hengelo vraagt, in de doop wet, die bedoeld is met de formule tot den Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, en wel naar aanleiding, dat iemand als lidmaat dier kerk wenschte aangenomen te worden, welke op die wijze gedoopt was. De Classis spreekt uit, geen vrijmoedigheid te hebben tot het advies, om in dit geval den doop voor onwettig te verklaren en alsoo den doop te bevestigen. Nadat de voorzitter zijn erkentelijkheid tot de broeders heeft uitgesproken voor den stem hem geboden en met name Da. W. Diemer, die voor het laatst als lid der Classis de vergadering bijwoont, en aangename en gezellige rust te hebben gewenscht, beantwoordt Da. Diemer deze toespraak wederkerig hartelijk en wenscht de Classis des Heeren zegen toe.

De vergadering wordt op verzoek van den voorzitter door den scriba met dankzegging gesloten.

Over het uitbreiden van een beaamtelijke ziekte in den loop deres jaars, een infectie, die, helaas, ook naar Amsterdam overkwam, en den President Curator, Prof. Fabius, zoo hevig aantastte, dat angst voor zijn leven in veler hart sloeg, en nog de nawaars van zijn lijden zich gevoelen doen, meldt het verslag ons dit:

Bijzondere uitgaven werden, gelijk wij zeiden, veroorzaakt door de beaamtelijke ziekte, waardoor het Gymnasium in het afgeloopen jaar werd bevoerd. Den 25sten Mei ontving het Curatorium gansch onverwacht het bericht, dat een der interne leerlingen door roodvonk was aangevallen. Wat dit zeggen wil voor een inrichting, waarin een zestigtal personen — groot en klein — geconcentreerd zijn, behoeft wel geen betoef. En dit zeven weken vóór de groote vakantie, in den vollen schooltijd, juist bij het anderen van de laatste voorbereiding voor de overgangsexamen. De sedert afgestreden Curator, Dr. HERNANDEZ, heeft in die dagen nog zeer gewaardigde diensten bewezen. In overleg met den Regent en den geneesheer werd het raadzaam geacht den patient naar het toen ledigstaande gebouw van het Instituut over te brengen, waarheen later ook de tweede leerling, die aangevallen was, is getransporteerd. De derde, die getroffen werd, was het jongste kind van den Regent. Toen echter heeft het den Heere in zijne barmhertigheid behaagd de uitbreiding der krankheid te stuiten. Zelfs heeft Hij den ouders en ons allen de vreugde bereid dat niet één der aangevallen is bezweken.

Moge ook deze beproeving een vrucht der gerechtigheid afwerpen! In dank voor 's Heeren uitroeping, en in verlevendiging van het besef, ook onder onze leerlingen, dat onze dagen slechts een handbreed zijn gesteld; ons leven is als een damp, die voor een weinig tijds geniet wordt, en daarna verdwijnt; dat het ook voor de jeugdigen van jaren voegt te zeggen, althans te bedenken: Indien de Heere wil, en wij leven zullen, zoo zullen wij dit of dat doen."

Wani wij weten niet wat morgen geschieden zal". (Jaz. IV: 14; 15).

Tot onze blijdschap hebben de ouders, aan wie bericht van ziekte geronden is, kunnen besluiten de leerlingen te Zetten te laten, en kon zoo het onderwijs op geregelde wijze voortgaan. Ook zijn de overgangsexamen op den gewonen tijd afgeloopen, waarvan de uitslag, in verband met later afgelegde na-examen, was, dat 34 leerlingen tot een hogere klasse konden bevorderd worden, en 10 in hunne klasse moesten blijven. Aan 4 leerlingen kon vergunning gegeven worden zich voor een examen aan te melden, dat den toegang tot de Universiteit ontsluit. Allen legden het staats-examen af in Den Haag, en hoewel dit jaar een zoo groot percentage afgeweren werd, viel aan ons Gymnasium de heugelijke uitkomst ten deel, dat slechts één hunner niet slaagde, die echter na de vacante met goeden uitslag het admissie-examen aflegde aan de Vrije Universiteit.

Onder de drie candidaten, die het diploma der Staats-Commissie verwierven, bevond zich weder een, die voor medische studien was bestemd, zoodat het Curatorium versterkt werd in het vertrouwen, dat het Gymnasium voldoende is ingericht niet het oog op alle Faculteiten.

Moge de uitkomst toonen, dat de oudstichting van Da. Van Lingen nog steeds door ons volk op prijs gesteld, zich met eere kan handhaven, ook waar, gelijk op elk terrein, de soms zoo pijnlijke concurrentie van zelf uit de ontwikkeling van ons Christelijk onderwijs geboren wordt.

Officiële Berichten.

Met verhooring uit het Kerkblad van 18 Juni.

VLAARDINGEN, 9 Juni 1897. Daartoe uitnoodigd door gedeputeerden van enige Kerkeraden, en volgens opdracht van zijn eigen Kerkeraad, is onze broeder Dr. L. van der Valk van Scheveningen naar Lierwick, de hoofdstad der Sletland-eilanden op de Oostkust van Schotland, getogen, om daar een maand ongeveer door te brengen in den dienst des Woords onder onze visscherij, die om dezen tijd des jaars de haringvisscherij aan de Schotse kust uitoefenen. Da. Lion Cachet van Rotterdam heeft de goedheid gehad, eenige broeders in Schotland van dien voorgenomen arbeid te verwittigen en broeder van der Valk aan te bevelen, inzonderheid aan Da. Wilcock te Lierwick. Da. Lion Cachet had de eer dezen te Edinburgh te ontmoeten en mocht van hem vernemen, dat hij broeder van der Valk zooveel mogelijk bijstand zou verlenen. Zijn Eerw. zorgde dan ook reeds voor logies en een spreekplaats. Na in de gastvrije woning van Da. Lion Cachet het avondeten genuttigd, Gods Woord gelezen en gebeden te hebben, geleidden eenige broeders gisteravond Da. van der Valk naar de stoomboot *Britannia*. Met deze boot is onze broeder naar Lierwick vertrokken, om van daar naar Lierwick te reizen en tot den voorgenomen arbeid in te gaan. Wij bevelen onzen broeder en zijnen gewichtvollen arbeid onder de honderden visschers in de voorbede der kerken aan. Moge God de Heere hem op ons gemeenschappelijk gebed veilig leiden, nabij zijn en zegenen! Dat hij in welstand terugkeere tot de zijnen en de gemeente, die hem zoo gewillig eenige weken af wilde staan!

Namens Deputaten ad hoc, W. SIEDERS, Vice-voorzitter.

Vergadering der Classis Deventer, op 19 Mei 1897.

De vergadering wordt op gewone wijze geopend. Da. Brummelkamp wordt naar toebereid met het presidium belast en Da. Slager wordt aangewezen als scriba.

Het onderzoek overeenkomstig art. 41 D. K. O. leverde geen bijzonder, behalve een vraag van Wierden, hoe gehandeld moet worden met een lidmaat, dat groote onverschilligheid openbaart in betrekking tot de kerk, maar toch niet verklaart, dat hij van de Gereformeerde kerk afstand doet? Aan de broeders wordt de raad gegeven, om nog eerst voort te gaan met dat lidmaat te vernemen. Op een vraag van denzelfden kerkeraad: Hoe te handelen met een lidmaat, dat vroeger voor zijn lidmaatschap bedankt heeft en nu wel wenscht terug te keeren? — wordt door de vergadering geantwoord: zoo iemand betering des levens belooft en bewijst, mag en kan hij niet worden geweigerd.

Wordt naar aanleiding van een vraag van Wijhe, voorgesteld om 't besluit te nemen, dat in de Classis zonder haar advies geen kerk overgaat tot het beoepenen van een leeraar op een traktement beneden f 800.— 's jaars, en vrije woning. Dit voorstel wordt aangehouden tot de volgende vergadering, opdat de kerkeraden er inmiddels over beraadslagen mogen.

Hengelo vraagt, in de doop wet, die bedoeld is met de formule tot den Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, en wel naar aanleiding, dat iemand als lidmaat dier kerk wenschte aangenomen te worden, welke op die wijze gedoopt was. De Classis spreekt uit, geen vrijmoedigheid te hebben tot het advies, om in dit geval den doop voor onwettig te verklaren en alsoo den doop te bevestigen. Nadat de voorzitter zijn erkentelijkheid tot de broeders heeft uitgesproken voor den stem hem geboden en met name Da. W. Diemer, die voor het laatst als lid der Classis de vergadering bijwoont, en aangename en gezellige rust te hebben gewenscht, beantwoordt Da. Diemer deze toespraak wederkerig hartelijk en wenscht de Classis des Heeren zegen toe.

De vergadering wordt op verzoek van den voorzitter door den scriba met dankzegging gesloten.

land, getogen, om daar een maand ongeveer door te brengen in den dienst des Woords onder onze visscherij, die om dezen tijd des jaars de haringvisscherij aan de Schotse kust uitoefenen. Da. Lion Cachet van Rotterdam heeft de goedheid gehad, eenige broeders in Schotland van dien voorgenomen arbeid te verwittigen en broeder van der Valk aan te bevelen, inzonderheid aan Da. Wilcock te Lierwick. Da. Lion Cachet had de eer dezen te Edinburgh te ontmoeten en mocht van hem vernemen, dat hij broeder van der Valk zooveel mogelijk bijstand zou verlenen. Zijn Eerw. zorgde dan ook reeds voor logies en een spreekplaats. Na in de gastvrije woning van Da. Lion Cachet het avondeten genuttigd, Gods Woord gelezen en gebeden te hebben, geleidden eenige broeders gisteravond Da. van der Valk naar de stoomboot *Britannia*. Met deze boot is onze broeder naar Lierwick vertrokken, om van daar naar Lierwick te reizen en tot den voorgenomen arbeid in te gaan. Wij bevelen onzen broeder en zijnen gewichtvollen arbeid onder de honderden visschers in de voorbede der kerken aan. Moge God de Heere hem op ons gemeenschappelijk gebed veilig leiden, nabij zijn en zegenen! Dat hij in welstand terugkeere tot de zijnen en de gemeente, die hem zoo gewillig eenige weken af wilde staan!

Namens Deputaten ad hoc, W. SIEDERS, Vice-voorzitter.

Vergadering der Classis Deventer, op 19 Mei 1897.

De vergadering wordt op gewone wijze geopend. Da. Brummelkamp wordt naar toebereid met het presidium belast en Da. Slager wordt aangewezen als scriba.

Het onderzoek overeenkomstig art. 41 D. K. O. leverde geen bijzonder, behalve een vraag van Wierden, hoe gehandeld moet worden met een lidmaat, dat groote onverschilligheid openbaart in betrekking tot de kerk, maar toch niet verklaart, dat hij van de Gereformeerde kerk afstand doet? Aan de broeders wordt de raad gegeven, om nog eerst voort te gaan met dat lidmaat te vernemen. Op een vraag van denzelfden kerkeraad: Hoe te handelen met een lidmaat, dat vroeger voor zijn lidmaatschap bedankt heeft en nu wel wenscht terug te keeren? — wordt door de vergadering geantwoord: zoo iemand betering des levens belooft en bewijst, mag en kan hij niet worden geweigerd.

Wordt naar aanleiding van een vraag van Wijhe, voorgesteld om 't besluit te nemen, dat in de Classis zonder haar advies geen kerk overgaat tot het beoepenen van een leeraar op een traktement beneden f 800.— 's jaars, en vrije woning. Dit voorstel wordt aangehouden tot de volgende vergadering, opdat de kerkeraden er inmiddels over beraadslagen mogen.

Hengelo vraagt, in de doop wet, die bedoeld is met de formule tot den Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, en wel naar aanleiding, dat iemand als lidmaat dier kerk wenschte aangenomen te worden, welke op die wijze gedoopt was. De Classis spreekt uit, geen vrijmoedigheid te hebben tot het advies, om in dit geval den doop voor onwettig te verklaren en alsoo den doop te bevestigen. Nadat de voorzitter zijn erkentelijkheid tot de broeders heeft uitgesproken voor den stem hem geboden en met name Da. W. Diemer, die voor het laatst als lid der Classis de vergadering bijwoont, en aangename en gezellige rust te hebben gewenscht, beantwoordt Da. Diemer deze toespraak wederkerig hartelijk en wenscht de Classis des Heeren zegen toe.

De vergadering wordt op verzoek van den voorzitter door den scriba met dankzegging gesloten.

Over het uitbreiden van een beaamtelijke ziekte in den loop deres jaars, een infectie, die, helaas, ook naar Amsterdam overkwam, en den President Curator, Prof. Fabius, zoo hevig aantastte, dat angst voor zijn leven in veler hart sloeg, en nog de nawaars van zijn lijden zich gevoelen doen, meldt het verslag ons dit:

Bijzondere uitgaven werden, gelijk wij zeiden, veroorzaakt door de beaamtelijke ziekte, waardoor het Gymnasium in het afgeloopen jaar werd bevoerd. Den 25sten Mei ontving het Curatorium gansch onverwacht het bericht, dat een der interne leerlingen door roodvonk was aangevallen. Wat dit zeggen wil voor een inrichting, waarin een zestigtal personen — groot en klein — geconcentreerd zijn, behoeft wel geen betoef. En dit zeven weken vóór de groote vakantie, in den vollen schooltijd, juist bij het anderen van de laatste voorbereiding voor de overgangsexamen. De sedert afgestreden Curator, Dr. HERNANDEZ, heeft in die dagen nog zeer gewaardigde diensten bewezen. In overleg met den Regent en den geneesheer werd het raadzaam geacht den patient naar het toen ledigstaande gebouw van het Instituut over te brengen, waarheen later ook de tweede leerling, die aangevallen was, is getransporteerd. De derde, die getroffen werd, was het jongste kind van den Regent. Toen echter heeft het den Heere in zijne barmhertigheid behaagd de uitbreiding der krankheid te stuiten. Zelfs heeft Hij den ouders en ons allen de vreugde bereid dat niet één der aangevallen is bezweken.

Moge ook deze beproeving een vrucht der gerechtigheid afwerpen! In dank voor 's Heeren uitroeping, en in verlevendiging van het besef, ook onder onze leerlingen, dat onze dagen slechts een handbreed zijn gesteld; ons leven is als een damp, die voor een weinig tijds geniet wordt, en daarna verdwijnt; dat het ook voor de jeugdigen van jaren voegt te zeggen, althans te bedenken: Indien de Heere wil, en wij leven zullen, zoo zullen wij dit of dat doen."

Wani wij weten niet wat morgen geschieden zal". (Jaz. IV: 14; 15).

Tot onze blijdschap hebben de ouders, aan wie bericht van ziekte geronden is, kunnen besluiten de leerlingen te Zetten te laten, en kon zoo het onderwijs op geregelde wijze voortgaan. Ook zijn de overgangsexamen op den gewonen tijd afgeloopen, waarvan de uitslag, in verband met later afgelegde na-examen, was, dat 34 leerlingen tot een hogere klasse konden bevorderd worden, en 10 in hunne klasse moesten blijven. Aan 4 leerlingen kon vergunning gegeven worden zich voor een examen aan te melden, dat den toegang tot de Universiteit ontsluit. Allen legden het staats-examen af in Den Haag, en hoewel dit jaar een zoo groot percentage afgeweren werd, viel aan ons Gymnasium de heugelijke uitkomst ten deel, dat slechts één hunner niet slaagde, die echter na de vacante met goeden uitslag het admissie-examen aflegde aan de Vrije Universiteit.

Onder de drie candidaten, die het diploma der Staats-Commissie verwierven, bevond zich weder een, die voor medische studien was bestemd, zoodat het Curatorium versterkt werd in het vertrouwen, dat het Gymnasium voldoende is ingericht niet het oog op alle Faculteiten.

Moge de uitkomst toonen, dat de oudstichting van Da. Van Lingen nog steeds door ons volk op prijs gesteld, zich met eere kan handhaven, ook waar, gelijk op elk terrein, de soms zoo pijnlijke concurrentie van zelf uit de ontwikkeling van ons Christelijk onderwijs geboren wordt.

Officiële Berichten.

Met verhooring uit het Kerkblad van 18 Juni.

VLAARDINGEN, 9 Juni 1897. Daartoe uitnoodigd door gedeputeerden van enige Kerkeraden, en volgens opdracht van zijn eigen Kerkeraad, is onze broeder Dr. L. van der Valk van Scheveningen naar Lierwick, de hoofdstad der Sletland-eilanden op de Oostkust van Schotland, getogen, om daar een maand ongeveer door te brengen in den dienst des Woords onder onze visscherij, die om dezen tijd des jaars de haringvisscherij aan de Schotse kust uitoefenen. Da. Lion Cachet van Rotterdam heeft de goedheid gehad, eenige broeders in Schotland van dien voorgenomen arbeid te verwittigen en broeder van der Valk aan te bevelen, inzonderheid aan Da. Wilcock te Lierwick. Da. Lion Cachet had de eer dezen te Edinburgh te ontmoeten en mocht van hem vernemen, dat hij broeder van der Valk zooveel mogelijk bijstand zou verlenen. Zijn Eerw. zorgde dan ook reeds voor logies en een spreekplaats. Na in de gastvrije woning van Da. Lion Cachet het avondeten genuttigd, Gods Woord gelezen en gebeden te hebben, geleidden eenige broeders gisteravond Da. van der Valk naar de stoomboot *Britannia*. Met deze boot is onze broeder naar Lierwick vertrokken, om van daar naar Lierwick te reizen en tot den voorgenomen arbeid in te gaan. Wij bevelen onzen broeder en zijnen gewichtvollen arbeid onder de honderden visschers in de voorbede der kerken aan. Moge God de Heere hem op ons gemeenschappelijk gebed veilig leiden, nabij zijn en zegenen! Dat hij in welstand terugkeere tot de zijnen en de gemeente, die hem zoo gewillig eenige weken af wilde staan!

Namens Deputaten ad hoc, W. SIEDERS, Vice-voorzitter.

Vergadering der Classis Deventer, op 19 Mei 1897.

De vergadering wordt op gewone wijze geopend. Da. Brummelkamp wordt naar toebereid met het presidium belast en Da. Slager wordt aangewezen als scriba.

Het onderzoek overeenkomstig art. 41 D. K. O. leverde geen bijzonder, behalve een vraag van Wierden, hoe gehandeld moet worden met een lidmaat, dat groote onverschilligheid openbaart in betrekking tot de kerk, maar toch niet verklaart, dat hij van de Gereformeerde kerk afstand doet? Aan de broeders wordt de raad gegeven, om nog eerst voort te gaan met dat lidmaat te vernemen. Op een vraag van denzelfden kerkeraad: Hoe te handelen met een lidmaat, dat vroeger voor zijn lidmaatschap bedankt heeft en nu wel wenscht terug te keeren? — wordt door de vergadering geantwoord: zoo iemand betering des levens belooft en bewijst, mag en kan hij niet worden geweigerd.

Wordt naar aanleiding van een vraag van Wijhe, voorgesteld om 't besluit te nemen, dat in de Classis zonder haar advies geen kerk overgaat tot het beoepenen van een leeraar op een traktement beneden f 800.— 's jaars, en vrije woning. Dit voorstel wordt aangehouden tot de volgende vergadering, opdat de kerkeraden er inmiddels over beraadslagen mogen.

Hengelo vraagt, in de doop wet, die bedoeld is met de formule tot den Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, en wel naar aanleiding, dat iemand als lidmaat dier kerk wenschte aangenomen te worden, welke op die wijze gedoopt was. De Classis spreekt uit, geen vrijmoedigheid te hebben tot het advies, om in dit geval den doop voor onwettig te verklaren en alsoo den doop te bevestigen. Nadat de voorzitter zijn erkentelijkheid tot de broeders heeft uitgesproken voor den stem hem geboden en met name Da. W. Diemer, die voor het laatst als lid der Classis de vergadering bijwoont, en aangename en gezellige rust te hebben gewenscht, beantwoordt Da. Diemer deze toespraak wederkerig hartelijk en wenscht de Classis des Heeren zegen toe.

De vergadering wordt op verzoek van den voorzitter door den scriba met dankzegging gesloten.

Over het uitbreiden van een beaamtelijke ziekte in den loop deres jaars, een infectie, die, helaas, ook naar Amsterdam overkwam, en den President Curator, Prof. Fabius, zoo hevig aantastte, dat angst voor zijn leven in veler hart sloeg, en nog de nawaars van zijn lijden zich gevoelen doen, meldt het verslag ons dit:

Bijzondere uitgaven werden, gelijk wij zeiden, veroorzaakt door de beaamtelijke ziekte, waardoor het Gymnasium in het afgeloopen jaar werd bevoerd. Den 25sten Mei ontving het Curatorium gansch onverwacht het bericht, dat een der interne leerlingen door roodvonk was aangevallen. Wat dit zeggen wil voor een inrichting, waarin een zestigtal personen — groot en klein — geconcentreerd zijn, behoeft wel geen betoef. En dit zeven weken vóór de groote vakantie, in den vollen schooltijd, juist bij het anderen van de laatste voorbereiding voor de overgangsexamen. De sedert afgestreden Curator, Dr. HERNANDEZ, heeft in die dagen nog zeer gewaardigde diensten bewezen. In overleg met den Regent en den geneesheer werd het raadzaam geacht den patient naar het toen ledigstaande gebouw van het Instituut over te brengen, waarheen later ook de tweede leerling, die aangevallen was, is getransporteerd. De derde, die getroffen werd, was het jongste kind van den Regent. Toen echter heeft het den Heere in zijne barmhertigheid behaagd de uitbreiding der krankheid te stuiten. Zelfs heeft Hij den ouders en ons allen de vreugde bereid dat niet één der aangevallen is bezweken.

Moge ook deze beproeving een vrucht der gerechtigheid afwerpen! In dank voor 's Heeren uitroeping, en in verlevendiging van het besef, ook onder onze leerlingen, dat onze dagen slechts een handbreed zijn gesteld; ons leven is als een damp, die voor een weinig tijds geniet wordt, en daarna verdwijnt; dat het ook voor de jeugdigen van jaren voegt te zeggen, althans te bedenken: Indien de Heere wil, en wij leven zullen, zoo zullen wij dit of dat doen."

Wani wij weten niet wat morgen geschieden zal". (Jaz. IV: 14; 15).

Tot onze blijdschap hebben de ouders, aan wie bericht van ziekte geronden is, kunnen besluiten de leerlingen te Zetten te laten, en kon zoo het onderwijs op geregelde wijze voortgaan. Ook zijn de overgangsexamen op den gewonen tijd afgeloopen, waarvan de uitslag, in verband met later afgelegde na-examen, was, dat 34 leerlingen tot een hogere klasse konden bevorderd worden, en 10 in hunne klasse moesten blijven. Aan 4 leerlingen kon vergunning gegeven worden zich voor een examen aan te melden, dat den toegang tot de Universiteit ontsluit. Allen legden het staats-examen af in Den Haag, en hoewel dit jaar een zoo groot percentage afgeweren werd, viel aan ons Gymnasium de heugelijke uitkomst ten deel, dat slechts één hunner niet slaagde, die echter na de vacante met goeden uitslag het admissie-examen aflegde aan de Vrije Universiteit.

Onder de drie candidaten, die het diploma der Staats-Commissie verwierven, bevond zich weder een, die voor medische studien was bestemd, zoodat het Curatorium versterkt werd in het vertrouwen, dat het Gymnasium voldoende is ingericht niet het oog op alle Faculteiten.

Moge de uitkomst toonen, dat de oudstichting van Da. Van Lingen nog steeds door ons volk op prijs gesteld, zich met eere kan handhaven, ook waar, gelijk op elk terrein, de soms zoo pijnlijke concurrentie van zelf uit de ontwikkeling van ons Christelijk onderwijs geboren wordt.

Officiële Berichten.

Met verhooring uit het Kerkblad van 18 Juni.

aldaar wenschen tot te zetten, zoodat zij zich overcomen tot haar kerkelijk karakter in hoofdzaak beperkt tot gymnasiale opleiding van toekomstige dienaren des Woords in de Gereformeerde Kerken, en niet bedoelt op één lijn te staan met de Gereformeerde Gymnasia van Zetten en Amsterdam. Trouwens is ook door het *syffage* leerplan van voorbereiding te Kampen niet geheel dezelfde als aan de Gereformeerde gymnasia met hunnen *zeeslag* cursus, die verband houdt met de eischen voor de toelating tot de akademische lessen geseld.

Wordt het besluit der Synode geheel uitgevoerd overeenkomstig de hieraan gemaakte bedoeling, wellicht dat dan de Gereformeerde Gymnasia die meer beperkte concurrentie kunnen dragen.

Toch moet het besluit der Synode te meer doen gevoelen dat voorhands niet aan het oprichten van een Gereformerd Gymnasium elders valt te denken. Zeker zoude het hoogst verblijvend wezen, indien op iedere plaats van eenigen omvang een Gereformerd Gymnasium kon bestaan. Maar zover zij wij waarlijk niet. Nog hebben de Gereformeerden over het gansche land samen te werken, en hun gevoel van solidariteit te toonen in het gemeenschappelijk dragen en steunen van wat tot duaver geschieden werd. Wordt dit verstaan en betracht, dan zijn wij voor de toekomst van het Zetensch Gymnasium niet zonder hoop.

Over de voorstellen om het gymnasium te verplaatsen, laat het verslag zich in deze voege uit.

Gelijk wij zooveel aantipten werd in de pers uitgesproken dat het Gymnasium, zoodat het in leven kunnen blijven, verplaatst moest worden; zelfs werd daarbij te kennen gegeven dat, indien het Curatorium onverzettelijk bleef, elders een nieuwe inrichting gevestigd moest worden.

Natuurlijk kan de Algemeene Vergadering, die alleen hierover heeft te beslissen, tot verkeer uit Zetten hesuiter. Tot dusver werd echter geen voorstel in dien geest gedaan, en ook vond het Curatorium geen aanleiding daartoe, hoewel het wel de zaak ter sprake heeft gebracht.

Dat het Curatorium zoodanig voorstel niet deed, wordt echter niet aan minder verdedigbare vasthoudendheid toegeschreven. Het Curatorium hoopt althans zich steeds bereid te toonen de leiding te volgen, die in de zich wijzigende omstandigheden is gelegen. Echter schijnt welens te worden vergeten, dat wat *verplaatsing* wordt genoemd, niet anders zou wezen dan het likvideren van de bestaande instelling, en het vestigen van een geheel nieuwe, gepaard met belangrijk geldelijk verlies.

Immers staat te vrezen, dat verkoop van het onroerend goed, dat aan de Vereeniging behoort, met groote schade zou geschieden, wijl anders weinig behoefte aan de groote gebouwen zouden hebben. Buiten het Gymnasium heeft toch de Vereeniging nog het gebouw, waarin het vroegere Instituut gevestigd was, met particuliere woning, en vier leeraarswoningen biologiewijze, twee aan twee, gebouwd. Men zou dus vermoedelijk een niet onaanzienlijk kapitaal in de kiel der betwiste achterlaten, en waarbij niet de bestellingen als het ware slechts hebben in te laden om ze elders uit te pakken. Voor zoodanige verhuizing nu zouden dan ook wel zeer ernstige gronden moeten bestaan.

Hengelo vraagt, in de doop wet, die bedoeld is met de formule tot den Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, en wel naar aanleiding, dat iemand als lidmaat dier kerk wenschte aangenomen te worden, welke op die wijze gedoopt was. De Classis spreekt uit, geen vrijmoedigheid te hebben tot het advies, om in dit geval den doop voor onwettig te verklaren en alsoo den doop te bevestigen. Nadat de voorzitter zijn erkentelijkheid tot de broeders heeft uitgesproken voor den stem hem geboden en met name Da. W. Diemer, die voor het laatst als lid der Classis de vergadering bijwoont, en aangename en gezellige rust te hebben gewenscht, beantwoordt Da. Diemer deze toespraak wederkerig hartelijk en wenscht de Classis des Heeren zegen toe.

De vergadering wordt op verzoek van den voorzitter door den scriba met dankzegging gesloten.

Over het uitbreiden van een beaamtelijke ziekte in den loop deres jaars, een infectie, die, helaas, ook naar Amsterdam overkwam, en den President Curator, Prof. Fabius, zoo hevig aantastte, dat angst voor zijn leven in veler hart sloeg, en nog de nawaars van zijn lijden zich gevoelen doen, meldt het verslag ons dit:

Bijzondere uitgaven werden, gelijk wij zeiden, veroorzaakt door de beaamtelijke ziekte, waardoor het Gymnasium in het afgeloopen jaar werd bevoerd. Den 25sten Mei ontving het Curatorium gansch onverwacht het bericht, dat een der interne leerlingen door roodvonk was aangevallen. Wat dit zeggen wil voor een inrichting, waarin een zestigtal personen — groot en klein — geconcentreerd zijn, behoeft wel geen betoef. En dit zeven weken vóór de groote vakantie, in den vollen schooltijd, juist bij het anderen van de laatste voorbereiding voor de overgangsexamen. De sedert afgestreden Curator, Dr. HERNANDEZ, heeft in die dagen nog zeer gewaardigde diensten bewezen. In overleg met den Regent en den geneesheer werd het raadzaam geacht den patient naar het toen ledigstaande gebouw van het Instituut over te brengen, waarheen later ook de tweede leerling, die aangevallen was, is getransporteerd. De derde, die getroffen werd, was het jongste kind van den Regent. Toen echter heeft het den Heere in zijne barmhertigheid behaagd de uitbreiding der krankheid te stuiten. Zelfs heeft Hij den ouders en ons allen de vreugde bereid dat niet één der aangevallen is bezweken.

Moge ook deze beproeving een vrucht der gerechtigheid afwerpen! In dank voor 's Heeren uitroeping, en in verlevendiging van het besef, ook onder onze leerlingen, dat onze dagen slechts een handbreed zijn gesteld; ons leven is als een damp, die voor een weinig tijds geniet wordt, en daarna verdwijnt; dat het ook voor de jeugdigen van jaren voegt te zeggen, althans te bedenken: Indien de Heere wil, en wij leven zullen, zoo zullen wij dit of dat doen."

Wani wij weten niet wat morgen geschieden zal". (Jaz. IV: 14; 15).

Tot onze blijdschap hebben de ouders, aan wie bericht van ziekte geronden is, kunnen besluiten de leerlingen te Zetten te laten, en kon zoo het onderwijs op geregelde wijze voortgaan. Ook zijn de overgangsexamen op den gewonen tijd afgeloopen, waarvan de uitslag, in verband met later afgelegde na-examen, was, dat 34 leerlingen tot een hogere klasse konden bevorderd worden, en 10 in hunne klasse moesten blijven. Aan 4 leerlingen kon vergunning gegeven worden zich voor een examen aan te melden, dat den toegang tot de Universiteit ontsluit. Allen legden het staats-examen af in Den Haag, en hoewel dit jaar een zoo groot percentage afgeweren werd, viel aan ons Gymnasium de heugelijke uitkomst ten deel, dat slechts één hunner niet slaagde, die echter na de vacante met goeden uitslag het admissie-examen aflegde aan de Vrije Universiteit.

Onder de drie candidaten, die het diploma der Staats-Commissie verwierven, bevond zich weder een, die voor medische studien was bestemd, zoodat het Curatorium versterkt werd in het vertrouwen, dat het Gymnasium voldoende is ingericht niet het oog op alle Faculteiten.

Moge de uitkomst toonen, dat de oudstichting van Da. Van Lingen nog steeds door ons volk op prijs gesteld, zich met eere kan handhaven, ook waar, gelijk op elk terrein, de soms zoo pijnlijke concurrentie van zelf uit de ontwikkeling van ons Christelijk onderwijs geboren wordt.

Officiële Berichten.

Met verhooring uit het Kerkblad van 18 Juni.

VLAARDINGEN, 9 Juni 1897. Daartoe uitnoodigd door gedeputeerden van enige Kerkeraden, en volgens opdracht van zijn eigen Kerkeraad, is onze broeder Dr. L. van der Valk van Scheveningen naar Lierwick, de hoofdstad der Sletland-eilanden op de Oostkust van Schotland, getogen, om daar een maand ongeveer door te brengen in den dienst des Woords onder onze visscherij, die om dezen tijd des jaars de haringvisscherij aan de Schotse kust uitoefenen. Da. Lion Cachet van Rotterdam heeft de goedheid gehad, eenige broeders in Schotland van dien voorgenomen arbeid te verwittigen en broeder van der Valk aan te bevelen, inzonderheid aan Da. Wilcock te Lierwick. Da. Lion Cachet had de eer dezen te Edinburgh te ontmoeten en mocht van hem vernemen, dat hij broeder van der Valk zooveel mogelijk bijstand zou verlenen. Zijn Eerw. zorgde dan ook reeds voor logies en een spreekplaats. Na in de gastvrije woning van Da. Lion Cachet het avondeten genuttigd, Gods Woord gelezen en gebeden te hebben, geleidden eenige broeders gisteravond Da. van der Valk naar de stoomboot *Britannia*. Met deze boot is onze broeder naar Lierwick vertrokken, om van daar naar Lierwick te reizen en tot den voorgenomen arbeid in te gaan. Wij bevelen onzen broeder en zijnen gewichtvollen arbeid onder de honderden visschers in de voorbede der kerken aan. Moge God de Heere hem op ons gemeenschappelijk gebed veilig leiden, nabij zijn en zegenen! Dat hij in welstand terugkeere tot de zijnen en de gemeente, die hem zoo gewillig eenige weken af wilde staan!

Namens Deputaten ad hoc, W. SIEDERS, Vice-voorzitter.

Vergadering der Classis Deventer, op 19 Mei 1897.

De vergadering wordt op gewone wijze geopend. Da. Brummelkamp wordt naar toebereid met het presidium belast en Da. Slager wordt aangewezen als scriba.

Het onderzoek overeenkomstig art. 41 D. K. O. leverde geen bijzonder, behalve een vraag van Wierden, hoe gehandeld moet worden met een lidmaat, dat groote onverschilligheid openbaart in betrekking tot de kerk, maar toch niet verklaart, dat hij van de Gereformeerde kerk afstand doet? Aan de broeders wordt de raad gegeven, om nog eerst voort te gaan met dat lidmaat te vernemen. Op een vraag van denzelfden kerkeraad: Hoe te handelen met een lidmaat, dat vroeger voor zijn lidmaatschap bedankt heeft en nu wel wenscht terug te keeren? — wordt door de vergadering geantwoord: zoo iemand betering des levens belooft en bewijst, mag en kan hij niet worden geweigerd.

Wordt naar aanleiding van een vraag van Wijhe, voorgesteld om 't besluit te nemen, dat in de Classis zonder haar advies geen kerk overgaat tot het beoepenen van een leeraar op een traktement beneden f 800.— 's jaars, en vrije woning. Dit voorstel wordt aangehouden tot de volgende vergadering, opdat de kerkeraden er inmiddels over beraadslagen mogen.

Hengelo vraagt, in de doop wet, die bedoeld is met de formule tot den Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, en wel naar aanleiding, dat iemand als lidmaat dier kerk wenschte aangenomen te worden, welke op die wijze gedoopt was. De Classis spreekt uit, geen vrijmoedigheid te hebben tot het advies, om in dit geval den doop voor onwettig te verklaren en alsoo den doop te bevestigen. Nadat de voorzitter zijn erkentelijkheid tot de broeders heeft uitgesproken voor den stem hem geboden en met name Da. W. Diemer, die